N°. 89. A°. 1838.

WOENSDAG, den 7den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 10den *September* 1838.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 8 September.

Door een der geachtste handelshuizen uit Rotterdam wordt ons het volgende extract uit eenen brief van Londen dd. 4 dezer toegezonden:

»Men heeft alhier den moed niet opgegeven, dat door den Koning van Holland zal ingewilligd worden in de nieuwe voorstellen, welke door de Conferentie dezer dagen aan Z. M. zijn gemaakt, of eerstdaags zullen gemaakt worden, en die hoofdzakelijk de herziening zoo wel der achterstallige schuld als van het doorloopende Belgische aandeel in dezelve betreffen. Te meer voedt men die hoop, omdat men gelooft, dat in het traktaat daarentegen eenige voor Holland gunstigere bepalingen zullen voorgeslagen worden, betreffende den tol op de Schelde en den weg over Sittard. Betrekkelijk de territoriale questie is men overeengekomen, dat in dezelve geene veranderingen hoegenaamd kan worden gemaakt, en de pogingen, die deswege door Leopold zelven zullen worden aangewend; om andere schikkingen daar te stellen, zullen tegen den vasten wil der Conferentie schipbreuk lijden." [Ons zijn in de laatste dagen geene directe tijdingen uit Londen betreffende de Hollandsch-Belgische aangelegenheden toegekomen en uit 's Gravenhage werd ons gisteren gemeld, dat de nieuwe te wachten voorstellen der Conferentie bij onze regering nog niet ontvangen waren. Ook is ons niets gebleken, waaruit wij zouden kunnen afleiden, in hoeverre de hoop al dan niet gegrond zijn mag, dat die nieuwe voorstellen door onze regering zullen kunnen aangenomen worden; voorstellen waarbij, hoe men dezelve ook moge inkleeden, nieuwe opofferingen van ons geëischt worden, en waarbij men langs eenen krommen weg zal zoeken te verkrijgen datgene wat men langs den regten weg niet bereiken kan.]

VLISSINGEN, 3 September. Heden werd alhier de eerste proef genomen met den duikers toestel, om onder water onderzoekingen te doen, zijnde de luit. ter zee Uhlenbroek, bij de verschillende maritime directeurs in het rijk, met de dadelijke beproeving en het beheer derzelve belast; van de doelmatige kleeding en koperen helm, met luchtbuis voorzien, steeg een man, tot op den bodem der sluis van het groote maritime dok. — Duidelijk kon men zijn gang, onder water, aan de opborreling van hetzelve ontdekken; — na omtrent tien minuten onder water verbleven te zijn, kwam hij boven, wij vernomen dat de genomen proeven, overal in ons rijk, de beste resultaten opleveren.

Frankrijk.

PARIJS, 3 September.

In een der Parijsche dagbladen vindt men den volgenden brief uit Londen, welken wij, als met onze aangelegenheden in verband staande, der plaatsing overwaardig keuren:

»Gelijk ik u in mijnen vorigen brief voorzegd heb, tracht het Fransche kabinet, hetwelk de geldigheid van het verdrag der 24 artikelen niet ruiterlijk durft aanvallen, de volle en geheele uitvoering van dat verdrag langs kronkelpaden te voorkomen. Het is alleen eene nieuwe verdeeling der schuld welke men verlangt, en voorts het schrappen van den geheelen achterstand. Van de zijde van uwe (de Fransche) regering laat zich dergelijk gedrag verklaren; maar dat al de zoogenaamde Noordsche hoven er in toestemmen, zich te vereenigen met een nieuw ontwerp tot berooving van een vorst, die zich reeds aan de harde noodzakelijkheid onderwerpt om, tot het behoud van den vrede van Europa, de helft van zijn koningrijk op te offeren, ziedaar hetgeen ieder regtschapen mensch bedroeven en ootmoedigen moet. Het schijnt intusschen zeker, dat ook weder ditmaal de vrees voor oorlog en zwakheid het overwigt boven alle andere overwegingen zal erlangen en alle krachtige beslissing zal verlammen. De zaak schijnt ongeloofelijk, ten hoogste jammerlijk toe, en de nakomelingschap zal zulk een gedrag onder het getal der fabelen rangschikken. Voor de eer en de waardigheid der groote mogendheden wensche ik gaarne er aan te *kunnen* twijfelen! Indien er in 1832, na de verovering door kracht van wapenen van de Antwerpsche citadel, commissarissen benoemd waren, 1°. om, *uit naam der conferentie*, bezit te nemen van het bij dat verdrag, aan Holland toegewezene grondgebied; en 2°. om jaarlijks het gedeelte der schuld te ontvangen, hetwelk Belgie aan Holland verschuldigd is, zou men alle de moeijelijkheden voorkomen hebben, welke er nu tegen de uitvoering van dat verdrag in het midden gebragt worden. De regtvaardigheid had zulk een maatregel gevorderd, en de voorzigtigheid had dezen noodwendig gemaakt jegens een volk, welks oproerigheid en kwade trouwe tot spreekwoorden geworden zijn; door zulk een maatregel zou men bovendien den achterstand met de aanzienlijke som van 32 millioenen renten, door het plaatsen dier fondsen, vermeerderd hebben. Ziedaar een nieuw bewijs van het groote voordeel dat Belgie heeft getrokken of had kunnen trekken, indien het een goed en verstandig bewind gehad had, van de niet ten uitvoerlegging, in een kort tijdsbestek van dat verdrag, voor zoo veel betreft de clausulen, die ten voordeele van Holland waren gesteld, en men durft intusschen daarin nog grond vinden om te vorderen, dat er nieuwe opofferingen opgelegd worden aan een getrouw volk, dat reeds, ten gevolge zijner vereeniging met Belgie, zijne schoonste volksplantingen verloren heeft, en dat door zijn waardig gedrag, te midden der hardste beproevingen, de bewondering en de erkentelijkheid van alle gouvernementen moest wegdragen.

»Het schijnt dat wij het treurig lot hebben om in een tijdstip te leven, waarin al wat edel en regtschapen is, moet worden opgeofferd."

— Door den telegraaf heeft men het berigt ontvangen, dat de te Perpignan verzamelde krijgsraad den 30sten Augustus in de zaak van den generaal Brossard vonnis heeft geveld. Die generaal was door den generaal Bugeaud, onder wien hij in Afrika gediend heeft, beschuldigd: 1°. van zich door heimelijke overeenkomsten met de leveranciers der mondbehoeften voor het Fransche leger op eene schandelijke wijze te hebben verrijkt; 2°. van Fransche intendanten te hebben omgekocht; 3°. van zich als openbaar beambte in zaken te hebben gemengd, die met zijne betrekking niet overeen kwamen; en 4°. van voorslagen tot het smeden eener zamenspanning te hebben gedaan, strekkende om de inboorlingen tegen het Koninklijk gezag te wapenen. De krijgsraad heeft hem alleen aan het derde punt schuldig verklaard, en dienvolgens tot zes maanden gevangenisstraf, 800 francs boete en de kosten van het regtsgeding veroordeeld, hem tevens voortaan voor het waarnemen van alle openbare betrekkingen ongeschikt verklarende. Dit vonnis is zachter dan men vermoed had. Naar het schijnt, heeft men den generaal, die reeds een jaar gevangen had gezeten, alleen kunnen bewijzen, dat hij, tegen de bedoeling van zijnen opperbevelhebber, generaal Bugeaud, aan, voor de teruggave van zeker Arabische krijgsgevangenen, die onvoorwaardelijk in vrijheid moesten worden gesteld, van Abd-el-Kader eene aanzienlijke som in geld en levensmiddelen heeft geëischt. Over het geheel ligt over deze regtzaak veel duisters. De Generaal Brossard schijnt ten hove magtige vrienden te bezitten, terwijl aan den anderen kant reeds vroeger eene veete tusschen hem en Generaal Bugaud moet hebben bestaan.

— Volgens een ander telegraphisch berigt uit perpignan van den 31sten Augustus, is de Generaal Brossard van het tegen hem door eenen krijgsraad aldaar uitgesproken vonnis in revisie gekomen; zullende deze zaak op nieuw den 30sten September dienen. De verhooren in het tegen dezen Generaal gevoerde regtsgeding worden thans eerst door de Parijsche bladen openbaar gemaakt. Er zijn daarbij treurige zaken aan het licht gekomen. Niet slechts heeft de schatrijke Algerijnsche Jood Durand getuigd, dat Brossard, wiens geldmiddelen in eenen treurigen toestand waren, zich bereid had getoond, om, mits hem groote geldsommen wierden aangeboden, bij Abd-el-Kader in dienst te treden; maar deze aangeklaagde heeft op zijne beurd zijnen voornaamsten beschuldiger, den Generaal Bugeaud, van handelingen betigt, die moeijelijk met stipte beginselen van eerlijkheid zijn overeen te brengen. Generaal Bugeaud, die ook als lid van de Kamer der Afgevaardigden naam heeft, en tot nu toe voor een stipt eerlijk man werd gehouden, heeft daarop erkend, dat hij, bij het sluiten van het bekende verdrag met Abd-el-Kader voor zich zelven eene som van 180,000 francs had bedongen, die hij echter uitsluitend wilde besteden, om onder zijne officieren en soldaten rond te deelen, of ook om de gemeentelijke wegen in zijn departement te verbeteren. Brossard zou daarvan 10,000 francs ontvangen, en generaal Bugeaud heeft met zoo vele woorden gezegd, dat de eerste minister van Frankrijk, graaf Molé, met die bij het gesloten verdrag in het geheim gemaakte bepaling bekend was, en beloofd had, om daaromtrent zijne voorspraak te zijn. Al verder heeft generaal Begeaud erkend, dat hij van den Moorschen handelaar

Puig, die, zoo als deze laatste het uitdrukte, van meening was, dat men in Afrika de Fransche generaals te vriend moest houden, eene som van 12,000 fr. heeft aangenomen, welke hij echter kort daarna weder had teruggegeven, bemerkende, dat zijn onderhoorige generaal Brossard hem door dit aanbod een valstrik had doen leggen. De generaal Bugeaud voegde er echter bij, dat hij ook met deze som zich zelven niet had willen verrijken, maar ze almede voor de verbeteringen der gemeentelijke wegen in zijn departement bestemd had. Deze onverwachte bekentenissen hebben te Parijs indruk gemaakt. Men zegt reeds, dat generaal Bugeaud daarheen geroepen is.

Duitschland.

FRANKFORT, 6 September.

Van de Zwitsersche Grenzen wordt dd. 3 September het volgende geschreven:

De dreigende geschillen, welke tusschen Frankrijk en het Zwitsersche eedgenootschap ter zake van Lodewijk Napoleon zijn gerezen, schijnen eene minnelijke vereffening nabij te zijn. De meerderheid van de door den landdag in deze aangelegenheid benoemde kommissie heeft in dit schijnbare labirint eenen gelukkigen uitweg gevonden. In de op 31 Augustus gehouden vergadering deed deze meerderheid den voorslag 1°. dat de regering van Thurgau zoude verzocht worden, om zich door Lodewijk Napoleon de korte en bondige verklaring te doen geven: » dat hij van het Fransche burgerregt geheel en al afstand doen en geene verdere aanspraak op hetzelve maken zoude." (Een lid voegde hier nog zelfs bij: » en dat hij belove in het vervolg geene daad te ondernemen, noch te doen ondernemen, of daaraan deel te nemen, waarvan het doel konde wezen hem met Frankrijk in aanraking te brengen of die in eenig opzigt de rust van Frankrijk konde storen); 2°. dat deze verklaring in den kortst mogelijken tijd aan het dirigerend kanton moet worden ingezonden en dat hetzelve gemagtigd is om vervolgens aan den Franschen gezant een antwoord op de nota van 1 Augustus te geven, waarin, na vermelding van bovenstaande daadzaak en beweeggronden, worde verklaard, dat aan het verzoek tot uitdrijving niet kan worden voldaan; dat, overigens Zwitserland, even als met deszelfs overige naburen, zoo ook met Frankrijk, als tot dus verre in goede verstandhouding wenscht te leven, en dat het, wel verre van aanrandingen tegen de rust en veiligheid van naburige staten goed te keuren, dezelve ten stelligste afkeurt; 3°. mogt aan de in paragr. 1 vervatte vordering niet beantwoord worden, alsdan behoudt de landdag zich verdere besluiten voor. Ook zijn twee voorstellen der minderheid ingeleverd, die beide het aanzoek tot verbanning van de hand wijzen, volgens het eerste zoude even wel Zwitserland verklaren, daarvoor te zullen waken, dat de verpligtingen, die door het regt der volken worden opgelegd ongeschonden bleven; volgens het tweede ware Lodewijk Napoleon niet als Thurgausch burger aan te merken, maar zoude door Frankrijk eene formele aanklagt tegen hem bij de regtbank van het kanton Thurgau moeten geschieden. Luidens brieven uit Lucern moet het bezwaarlijk aan eenigen twijfel zijn onderworpen dat de voorslag van de meerderheid met de bijvoeging de goedkeuring van den landdag zal erlangen: ook voegt men er bij, dat verscheiden der buitenlandsche gezanten zich bereid hebben verklaard, om des vereischt hunnen invloed aan te wenden tot het door Frankrijk genoegen nemen met dit besluit. Dit besluit zoude indirekt te weeg brengen wat het kabinet der Tuilerien op het oog heeft, namelijk de verwijdering van Lodewijk Napoleon uit Zwitserland. Naar de tot dusverre opgemerkte gedragingen te oordeelen zal de prins nimmer eene zoodanige verklaring geven; het Thurgausche burgerregt heeft hem altijd slechts tot voorwendsel, tot hulpmiddel gediend; wel zegt hij geen ander burgerregt te bezitten, dan het Thurgausche, maar nog nergens heeft hij gezegd, dat hij alleenlijk Thurgausche burger in de ware beteekenis van het woord is en wezen wil. Wat anders zoude hem alsdan wel overblijven dan zich uit een land te verwijderen, dat voor hem slechts eene wijkplaats, maar geen vaderland ware geworden.

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten *October* 1838, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: *Maria Antoinetta Abendonon*, zoon. — *Jacobina Helena Masman*, Echtgenoote van *Joost Zaal*, zoon. — *Maria Henrietta Sabina Gerson*, Echtg. van *Gradus Hubertus Honing*, zoon. — *Johanna Henrietta Kammel*, dochter. — *Jacoba Wilhelmina de Bije*, zoon. — *Sara Mozes Heijmans*, Echtg. van *Marc Schloss*, dochter. — *Esther Gualtina Wonder*, Echtg. van *Ganke van Polen Hulleman*, dochter. — *Alyda Lionarons*, Echtg. van *Isaak Machiel Alexander Salomons*, dochter. — *Carolina Geertruida Bruin*, dochter. — *Jacoba Catharina van Leeuwaarden*, zoon. — *Maria Jetta Burmann*, Echtg. van *Johan August Voigt*, zoon. — *Rebecca Cohen Lobato*, Echtg. van *Joseph Bueno de Mesquita*, dochter. — *Johanna Christina Smit*, dochter. — *Francina Philipzoon*, dochter. — *Anna Maria Wake*, zoon — *Amelia van Leesten*, zoon. — *Johanna Catharina Heidweiller*, Echtg. van *Frederick Wilhelm Rudolph Hostmann*, dochter. — *Olk Heilbron*, Echtg. van *Joel Gomperts Salomons*, dochter. — *Johanna Wilhelmina Theresia Eichel*, Echtg. van *Louis Philip van Amson*, dochter — *Elizabeth Sillevolde*, dochter. — *Esther Francina Cordova*, dochter. — *Susanna* van *Linck*, dochter. *Anna Maria van Dijk*, Echtg. van *Frans Heinrich Brinkmeijer*, zoon. — *Johanna Houwling*, dochter. — *Jael Lobo*, Echtg. van *Simon Barend de Vries*, dochter. — *Johanna Elizabeth Pardo*, zoon. — *Selia Nuttig*, dochter.

LEVENLOOS GEBOREN: Het Kind van het Mannelijk geslacht van *Dorothea* van *Homeijer*.

OVERLEDEN: *Jurinan George Cornelis*, zoon van *Francina Johanna Brandon*, oud 4 maanden. *Maria Louisa*, dochter van *Johanna* van *Schultz*, (Milit. Hosp.) oud 10 jaren. — *Sarmain Betje* van *van Halm*, oud 71 jaren. — *David Samson*, zoon van *Elizabeth Jessurun*, oud 26 jaren. — *Johannis* zoon van *Eva* van *Jacob Muller*, oud 4 jaren en 8 maanden. — *Andries Casper*, oud 18 jaren. — *Antoni Joseph Braselli*, oud 70 jaren. *Cladius Eduard*, zoon van *Elizabeth Maria Hepperman*, oud 14 maanden. — *Laurens Goede*, oud 50 jaren. — *Truy* van *Lucia* van *Buttner*, oud na gissing 98 jaren. — *Prins Kullenkamp Spruit* (gepasp. Guide) oud ... jaren. — *Johann Kleine Moerman*, Matroos van het Schip *Maria Frederica*, oud 28 jaren. — *Johanna Cornelia Petronella*, dochter van *Ganke van Polen Hulleman* en *Esther Gualtina Wonder*, oud 13 dagen. — *Johan Jacob Wonder*, oud 28 jaren. — *Maria Steinbach*, oud 12 jaren. — *Johanna Elizabeth Beekman*, Echtgenoote van *Gerardus van Wijk Junior*, oud 41 jaren. — *Maria Martha Juliana Hortels*, oud 32 jaren. — *Christiaan Nanning Merens*, Luitenant ter Zee der 2de klasse, aan Boord van Zijner Majesteits Fregat *Algiers*, oud 32 jaren. — *Laurentia Frederica*, dochter van *Elizabeth Petronella Pardo*, oud 7 maanden. — *Christina Frederica*, dochter van *Arie van Velzen* en *Antoinette Wilhelmina Marquard*, oud circa 2 jaren. — *Anna van Leeuwaarden*, Wed. van *Johan IJzendoorn*, oud 75 jaren. — *Johannis David Vallentijn*, oud 48 jaren.

Advertentien.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 3den dezer, het Schip *Happen*, Kapt. G. D. Swart, van *Amsterdam*, laatst van *Madeira*, hebbende 50 dagen reis; Passagiers: de Heer J. A. Beelfs en Echtgenoot.

In Texel gearriveerd:

Den 3den September, het Schip *Surihame*, Kapt. R. van der Meij. — Den 6den het Schip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Den 7den, het Schip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes. — Allen van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van SOON & Co.